

**ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО**

Кафедра Педіатрії № 1; Педіатрії № 2

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор з
науково-педагогічної роботи
доцент Ірина СОЛОНИНКО

“ ” _____ 2023 р.

**ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“ПЕДІАТРІЯ”**

ВБ 3.3

Індивідуальний профільний курс Акушерство і гінекологія

ВБ 3.3.4 ПЕДІАТРІЯ, ДИТЯЧІ ІНФЕКЦІЇ

3.3.4.1. - ПЕДІАТРІЯ

**підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 222 «Медицина»**

Обговорено та ухвалено
на засіданні кафедри педіатрії № 1
Протокол № 16
від “20” квітня 2023 р.
Завідувач кафедри
професор Сергій НЯНЬКОВСЬКИЙ

Затверджено профільною методичною
комісією з педіатричних дисциплін
Протокол №2
від “27” квітня 2023 р.
Голова профільної методичної комісії
професор Леся БЕШ

Обговорено та ухвалено
на засіданні кафедри педіатрії № 2
Протокол № 12
від “21” квітня 2023 р.
Завідувач кафедри
професор Леся БЕШ

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

Няньковський С.Л., завідувач кафедри педіатрії №1 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н., професор

Беш Л.В., завідувач кафедри педіатрії №2 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н., професор

Добрянський Д.О., професор кафедри педіатрії №2 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н.

Возняк А.В., завуч кафедри педіатрії № 1 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, к.м.н., доцент

Дедишин Л.П. доцент кафедри педіатрії № 2, доцент кафедри педіатрії № 2 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, к.м.н.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Личковська О.Л., завідувач кафедри пропедевтики педіатрії та медичної генетики Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н., професор

Громнацька Н.М., професор кафедри сімейної медицини Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н., професор

ВСТУП

Програма з дисципліни „Педіатрія”

відповідно до Освітньо-професійної програми «Медицина» другого (магістерського) рівня вищої галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина»

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Вивчаючи дисципліну «Педіатрія», студенти закріплюють знання, отримані під час занять на кафедрі пропедевтики педіатрії, кафедрах педіатрії на 4-5 курсах, удосконалюють уміння та навички в обстеженні пацієнтів дитячого віку, встановленні клінічних діагнозів, супутніх захворювань, проведенні диференційної діагностики, оцінці отриманих результатів обстеження та призначенні необхідних додаткових обстежень, а також комплексного лікування з дозами препаратів, надання екстреної медичної допомоги не лише у випадках типового клінічного перебігу, а й у складних клінічних ситуаціях. Студенти випускного курсу вирішують складні (нетипові) ситуаційні задачі, відпрацьовують практичні навички на манекенах та біля ліжка хворої дитини, ведуть медичну документцію.

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин з них			СРС	Рік навчання	Види контролю
	Всього	Аудиторних				
		Лекц.	Практ.			
Педіатрія Змістових розділів 6	6 кредитів /180 год	0	90	90	6	Залік

Предметом вивчення навчальної дисципліни є:

Диференціальна діагностика захворювань бронхолегеневої, серцево-судинної, травної, сечовидільної систем, ревматологічних захворювань у дітей різних вікових груп. Надання невідкладної допомоги дітям з важкими ускладненнями, реанімація новонароджених дітей. Профілактика та лікування захворювань, враховуючи основний, супутній діагнози й ускладнення, вікові особливості медикаментозної терапії.

Міждисциплінарні зв'язки: відповідно до навчального плану вивчення дисципліни «педіатрія» передбачено з 4 по 6 курси (VII –XII семестри), коли студентом набуті знання основних базових дисциплін:

1. Медична біологія
2. Біологічна фізика
3. Нормальна анатомія та фізіологія людини
4. Патологічна анатомія та фізіологія
5. Пропедевтика педіатрії
6. Медична генетика
7. Фармакологія
8. Мікробіологія
9. Клінічна імунологія й алергологія
10. Радіологія, рентгенологія
11. Отоларингологія
12. Епідеміологія
13. Вірусологія

Із цими дисциплінами інтегрується програма навчальної дисципліни «педіатрія». Як продовження пропедевтики педіатрії наша дисципліна паралельно з іншими клінічними дисциплінами передбачає інтеграцію викладання з цими дисциплінами та формування у майбутніх лікарів умінь застосувати отримані знання у наступній професійній діяльності.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни «педіатрія» є

Формування здатності використовувати знання, уміння, навички та розуміння для вирішення типових і складних задач діяльності лікаря в галузі охорони здоров'я дітей, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів захворювань, невідкладних станів, фізіологічних

станів та захворювань, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних досліджень, медичних маніпуляцій.

1.2. Основним завданням вивчення дисципліни «педіатрія» є те, що студент повинен знати та вміти після вивчення дисципліни.

У результаті вивчення дисципліни «педіатрія» студент **повинен знати:**

- етіологію найбільш поширених соматичних захворювань дитячого віку;
- патогенетичні ланки найбільш поширених соматичних захворювань дитячого віку;
- класифікацію найбільш поширених соматичних захворювань дитячого віку;
- основні клінічні симптоми найбільш поширених соматичних захворювань дитячого віку;
- принципи лікування та профілактики найбільш поширених соматичних захворювань дитячого віку.

У результаті вивчення дисципліни «педіатрія» студент **повинен вміти:**

- збирати анамнез;
- провести об'єктивне обстеження хворої дитини;
- поставити попередній клінічний діагноз;
- планувати додаткове обстеження хворої дитини;
- інтерпретувати результати лабораторних та інструментальних досліджень;
- диференціювати найбільш поширені захворювання дитячого віку у разі їх типового перебігу;
- призначити лікування

1.3. **Компетентності та результати навчання**, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформованим у термінах результатів навчання у Стандарті вищої освіти)

За вимогами Стандарту вищої освіти дисципліна забезпечує набуття студентами таких **компетентностей:**

Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.автономії.

Загальні компетентності:

ЗК1	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу
ЗК2	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями
ЗК3	Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях
ЗК4	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності
ЗК5	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації
ЗК6	Здатність приймати обґрунтоване рішення
ЗК7	Здатність працювати в команді
ЗК8	Навички міжособистісної взаємодії
ЗК9	Здатність спілкуватися державною та іноземною мовами як усно, так і письмово
ЗК10	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій
ЗК11	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел
ЗК12	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків
ЗК13	Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем
ЗК14	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні
ЗК15	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя

Фахові компетентності:

ФК1	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані
ФК2	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

ФК3	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозів.
ФК5	Здатність до визначення характеру харчування здорових дітей та при лікуванні захворювань
ФК6	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.
ФК7	Здатність до діагностування невідкладних станів
ФК8	Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги
ФК10	Навички виконання медичних маніпуляцій
ФК11	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих ситуаціях за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.
ФК13	Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів
ФК14	Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб
ФК16	Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм
ФК21	Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються
ФК24	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами
ФК25	Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця компетентностей

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність					
Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.автономії.					
Загальні компетентності					
1.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК1)	Знати способи аналізу, синтезу та подальшого сучасного навчання	Вміти проводити аналіз інформації, приймати обґрунтовані рішення, вміти оволодівати сучасними знаннями	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань
2.	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями (ЗК2)	Знати сучасні тенденції розвитку галузі та аналізувати їх	Вміти проводити аналіз професійної інформації, приймати обґрунтовані рішення, набувати сучасні знання	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань
3.	Здатність застосовувати знання в	Мати спеціалізовані концептуальні	Вміти розв'язувати складні задачі і	Зрозуміле і недвозначне донесення	Відповідати за прийняття рішень у

	практичних ситуаціях (ЗК3)	знання, набуті у процесі навчання	проблеми, які виникають у професійній діяльності	власних висновків, знань та пояс-нень, що їх обґрунтовують, до фахівців та нефахівців	складних умовах
4.	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності (ЗК4)	Мати глибокі знання із структури професійної діяльності	Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань	Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію у професійній діяльності	Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності
5.	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації (ЗК5)	Знати види та способи адаптації, принципи дії в новій ситуації	Вміти застосувати засоби саморегуляції, вміти пристосовуватися до нових ситуацій (обставин) життя та діяльності.	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення результату.	Нести відповідальність за своєчасне використання методів саморегуляції
6.	Здатність приймати обґрунтоване рішення (ЗК6)	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти приймати обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
7.	Здатність працювати в команді (ЗК7)	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
8.	Здатність до міжособистісної взаємодії (ЗК8)	Знати закони та способи міжособистісної взаємодії	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для міжособистісної взаємодії комунікації	Використовувати навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації

9.	Здатність спілкуватись іноземною мовою (ЗК9)	Мати базові знання іноземної мови	Вміти спілкуватись іноземною мовою.	Використовувати іноземну мову у професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань з використанням іноземної мови
10	Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології (ЗК10)	Мати глибокі знання в галузі інформаційних та комунікаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності	Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань	Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь
11	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел (ЗК11)	Знати джерела потрібної інформації	Вміти визначити джерело та місце знаходження потрібної інформації. Вміти обробляти інформацію та проводити аналіз отриманої інформації	Отримувати інформацію з визначеного джерела та на підставі її аналізу формувати відповідні висновки	Нести відповідальність за повноту та якість аналізу інформації та висновків
12	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків (ЗК12)	Знати обов'язки та шляхи виконання поставлених завдань	Вміти визначити мету та завдання бути наполегливим та сумлінним при виконання обов'язків	Встановлювати міжособистісні зв'язки для ефективного виконання завдань та обов'язків	Відповідати за якісне виконання поставлених завдань
13	Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем (ЗК13)	Знати та усвідомлювати питання рівних можливостей та гендерних проблем	Вміти оцінити права та обов'язки, щодо рівних можливостей та гендерних проблем	Встановлювати міжособистісну взаємодію, що базується на рівних можливостях та виключає гендерні проблеми	Відповідати за встановлення рівних можливостей та усунення гендерних проблем
14	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянсько-го (вільного демократичного)	Знати свої соціальні та громадські права та обов'язки	Формувати свою громадянську свідомість, вміти діяти відповідно до неї	Здатність донести свою громадську та соціальну позицію	Відповідати за свою громадянську позицію та діяльність

	суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні (ЗК14)				
15	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя (ЗК15)	Знати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, знати про різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя	Вміти зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та вміти вести здоровий спосіб життя	Дотримуватись моральних, культурних, наукових цінностей і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, їх місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, дотримуватись різних видів та форм рухової активності для активного відпочинку та здорового способу життя	Нести відповідальність за дотримання моральних, культурних, наукових цінностей і досягнень суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності					
1.	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані (ФК1)	Мати спеціалізовані знання про дитину, її органи та системи, анатомо-фізіологічні особливості	Вміти провести бесіду з дитиною та/чи її батьками (опікунами), на підставі існуючих алгоритмів та стандартів. Використовувати	Ефективно формувати комунікаційну стратегію при спілкуванні з пацієнтом та/чи його батьками (опікунами). Вносити	Нести відповідальність за якісний збір отриманої інформації на підставі співбесіди, опитування, огляду,

		дітей різного віку, методики та стандартні схеми опитування, фізикального обстеження дітей різного віку. Знати етапи та методи обстеження психомоторного та фізичного розвитку дитини	и принципи комунікації з батьками дітей з невиліковними хворобами. Використовуючи стандартні методики провести фізикальне обстеження пацієнта. Вміти оцінити психомоторний та фізичний розвиток дитини, якість догляду, вигодовування немовлят та харчування дітей. Вміти провести комплексну оцінку стану здоров'я дитини	інформацію про стан здоров'я дитини до відповідної медичної документації.	пальпації, перкусії органів та систем та за своєчасне оцінювання стану здоров'я дитини, психомоторного і фізичного розвитку дитини та за прийняття відповідних заходів
2.	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів (ФК2)	Мати спеціалізовані знання про стандартні методики проведення лабораторних та інструментальних досліджень	Вміти призначити лабораторне та інструментальне обстеження, шляхом застосування стандартних методик, аналізувати результати лабораторних та інструментальних досліджень та на їх підставі оцінити інформацію щодо діагнозу хворого	Формувати та донести до пацієнта та/чи його батьків (опікунів), фахівців висновки щодо необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та їх результатів	Нести відповідальність за прийняття рішення щодо оцінювання результатів лабораторних та інструментальних досліджень
3.	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання (ФК3)	Мати спеціалізовані знання про алгоритми діагностики захворювань; виділення провідних симптомів або	Вміти приймати обґрунтоване рішення щодо виділення провідного клінічного симптому або синдрому; вміти поставити	На підставі нормативних документів вести медичну документацію пацієнта (карту амбулаторного/стаціонарного хворого тощо)	Дотримуючись етичних та юридичних норм, нести відповідальність за прийняття обґрунтованих рішень і дій щодо

		синдромів; попередніх та клінічних діагнозів;	попередній та клінічний діагноз;		правильності встановленого попереднього та клінічного діагнозу
4.	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань (ФК5)	Мати спеціалізовані знання про алгоритми та стандартні схеми призначення харчування здоровим дітям і при лікуванні захворювань	Вміти визначати характер харчування здорових дітей та на підставі попереднього та клінічного діагнозів, характер харчування при лікуванні захворювань	Формувати та донести до пацієнта та/чи його батьків (опікунів), фахівців висновки щодо харчування здорових дітей та при лікуванні захворювань	Нести відповідальність за обґрунтованість визначення харчування здоровим дітям та при лікуванні захворювання
5.	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань (ФК6)	Мати спеціалізовані знання алгоритмів та стандартних схем лікування захворювань	Вміти визначати принципи та характер лікування захворювання	Формувати та донести до пацієнта та/чи його батьків (опікунів), фахівців власні висновки щодо принципів та характеру лікування	Нести відповідальність за прийняття рішення щодо принципів та характеру лікування захворювання
6.	Здатність до діагностування невідкладних станів (ФК7)	Мати спеціалізовані знання про стандартні методики обстеження дитини (вдома, на вулиці, у закладі охорони здоров'я) у невідкладній ситуації	Вміти, використовуючи стандартні методики обстеження, оцінити стан дитини та визначити головний клінічний синдром (або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого)	Дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм прийняти обґрунтоване рішення щодо оцінки тяжкості стану дитини, діагнозу та організації необхідних медичних заходів в залежності від її стану	Нести відповідальність за своєчасність та ефективність медичних заходів щодо діагностування невідкладних станів
7.	Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги [ЕМД] (ФК8)	Мати спеціалізовані знання про невідкладні стани людини; принципи надання ЕМД Знати законодавчу базу щодо	Вміти провести організаційні заходи спрямовані на рятування та збереження життя людини, надавати ЕМД при невідкладному	Пояснити необхідність та порядок проведення лікувальних заходів екстреної медичної допомоги.	Нести відповідальність за своєчасність та якість надання екстреної медичної допомоги.

		надання ЕМД, зокрема закон України «Про екстрену медичну допомогу»	стані людини		
8.	Здатність до виконання медичних маніпуляцій (ФК10)	Мати спеціалізовані знання про алгоритми виконання медичних маніпуляцій	Вміти виконувати медичні маніпуляції	Обґрунтовано формувати та довести до пацієнта, та/ його батьків (опікунів), фахівців висновки щодо необхідності проведення медичних маніпуляцій	Нести відповідальність за якість виконання медичних маніпуляцій
9.	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності (ФК11)	Мати спеціалізовані знання про стандартні методики обстеження дитини (вдома, на вулиці, у закладі охорони здоров'я) в умовах нестачі інформації	Вміти, в умовах нестачі інформації, використовуючи стандартні методики, оцінити стан дитини та визначити головний клінічний синдром (або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/ постраждалого)	За будь-яких обставин, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм прийняти обґрунтоване рішення щодо оцінки тяжкості стану дитини, діагнозу та організації необхідних медичних заходів в залежності від стану дитини; заповнити відповідні медичні документи	Нести відповідальність за своєчасність та ефективність медичних заходів щодо діагностування невідкладних станів
10.	Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів (ФК13)	Знати систему гігієнічних та профілактичних заходів серед закріпленого контингенту населення	Мати навички аналізу стану здоров'я дитячого населення за результатами диспансеризації та розробки медичних та профілактичних	На підставі результатів аналізу стану здоров'я дітей, стану навколишнього середовища знати принципи подання аналітичної	Нести відповідальність за своєчасне та якісне проведення заходів з оцінки стану здоров'я дітей, оздоровлення та покращення

			заходів	інформації до місцевих органів управління та охорони здоров'я; щодо проведення заходів ліквідації шкідливого впливу на здоров'я дітей	здоров'я певних контингентів
11.	Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб (ФК14)	Знати систему гігієнічних та профілактичних заходів серед закріпленого контингенту населення.	Мати навички аналізу стану здоров'я груп населення та розробки медичних та профілактичних заходів.	Зрозуміло і недвозначно доносити власні знання щодо необхідності проведення профілактичних та протиепідемічних заходів до фахівців і не фахівців	Нести відповідальність за своєчасне та якісне проведення профілактичних та протиепідемічних заходів
12.	Здатність до ведення медичної документації в тому числі електронних форм (ФК16)	Знати систему офіційного документообігу в роботі лікаря, включаючи сучасні комп'ютерні інформаційні технології	Вміти обробляти інформацію та проводити аналіз отриманої інформації	Отримувати необхідну інформацію з визначеного джерела та на підставі її аналізу формувати відповідні висновки	Нести відповідальність за повноту та якість аналізу інформації та висновків на підставі її аналізу
13.	Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються (ФК 21)	Критично осмислювати проблеми у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових та незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етнічної відповідальності	Використовувати іноземні мови у професійній діяльності	Нести відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів
14.	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами (ФК24)	Знати основні етичні та деонтологічні принципи, що необхідні у професійній	Вміти застосовувати основні етичні міркування (мотиви) під час виконання	Дотримуватись вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності	Нести відповідальність за дотримання вимог етики, біоетики та

		діяльності	професійних обов'язків		деонтології у своїй фаховій діяльності
15.	Дотримання професійної та академічної доброчесності, (ФК25)	Знати основні принципи академічної та професійної доброчесності		Дотримуватись принципів академічної та професійної доброчесності	Нести відповідальність за дотримання принципів академічної та професійної доброчесності

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

ПРН 1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН 2. Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.

ПРН 3. Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.

ПРН 4. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми; за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про органи та системи дитини, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання.

ПРН 5. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу, враховуючи вік пацієнта.

ПРН 6. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я.

ПРН 7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики.

ПРН 9. Визначати характер та принципи лікування хворих із захворюваннями, враховуючи вік пацієнта на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоналізовані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

ПРН 10. Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

ПРН 12. Проводити оцінку загального стану новонародженої дитини шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН 13. Проводити оцінку та моніторинг розвитку дитини, надавати рекомендації з вигодовування та особливостей харчування залежно від віку, організовувати проведення профілактичних щеплень за календарем.

ПРН 14. Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.

ПРН 17. Виконувати медичні маніпуляції в умовах лікувального закладу, вдома на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого

рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН 18. Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та певного контингенту населення на підставі нормативних документів.

ПРН 20. Аналізувати епідеміологічний стан та проводити заходи масової й індивідуальної, загальної й локальної профілактики інфекційних хвороб.

ПРН 21. Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН 24. Організувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

ПРН 25. Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців.

ПРН 29. Планувати, організувати та проводити заходи зі специфічної профілактики інфекційних захворювань, у т.ч. згідно з Національним календарем профілактичних щеплень, як обов'язкових так і рекомендованих. Управляти залишками вакцин, організувати додаткові вакцинальні кампанії та заходи з імунопрофілактики.

Результати навчання для дисципліни:

- Оцінити інформацію щодо діагнозу в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу, використовуючи знання закономірностей розвитку та перебігу захворювань у дітей, на підставі отриманих результатів обстеження пацієнта, отриманих лабораторних та інструментальних досліджень.
- Здійснити диференціальну діагностику захворювання.
- Призначити лікування.
- Визначити прогноз захворювання.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 6 кредитів ЄКТС і 180 годин.

Змістовий розділ 1. Диференціальна діагностика найбільш поширених захворювань неонатального періоду

Тема 1. Медична допомога здоровому новонародженому в акушерському стаціонарі

Особливості й основні складові надання медичної допомоги здоровій новонародженій дитині. Допомога в перші 2 год життя. Повне об'єктивне обстеження новонародженої дитини. Основні профілактичні заходи: профілактика інфекцій, геморагічної хвороби, неонатальний скринінг, вакцинація. Тепловий ланцюжок. Грудне вигодовування. Правила виписки додому. Пограничні стани.

Тема 2. Асфіксія новонароджених і перинатальні ураження ЦНС: профілактика, диференційна діагностика і принципи лікування

Диференціальна діагностика гіпоксично-ішемічної енцефалопатії й уражень ЦНС іншої етіології у новонароджених. Класифікація перинатальних уражень ЦНС за важкістю. Судомний синдром у новонароджених. Особливості ураження ЦНС в передчасно народжених дітей: внутрішньошлункові крововиливи і перивентрикулярна лейкомаляція. Профілактика. Перинатальна нейропротекція. Принципи лікування. Лікувальна гіпотермія. Прогноз.

Тема 3. Реанімаційна допомога новонародженій дитині.

Показання до проведення реанімаційних заходів. Основні принципи реанімації. Початкові та наступні кроки проведення реанімації

Тема 4. Диференційна діагностика найбільш поширених пологових травм у новонароджених

Диференціальна діагностика пологових травм у новонароджених. Внутрішньочерепні пологові травми: епідеміологія і діагностика найбільш поширених внутрішньочерепних крововиливів. Травми спинного мозку і периферичної нервової системи. Інші види пологових травм у новонароджених. Принципи лікування. Прогноз.

Тема 5. Судоми у новонароджених: диференційна діагностика і принципи лікування.

Причини неонатальних судом, клінічні симптоми, діагностичний пошук, лікувальна тактика.

Тема 6. Виходжування передчасно народжених і маловагових дітей – сучасні пріоритети.

Особливості постнатальної адаптації недоношених новонароджених. Основні акушерські втручання спрямовані на покращення результатів виходжування передчасно народжених дітей. Тактика медичної допомоги новонародженим від дуже ранніх передчасних пологів (23-25 тиж). Клінічні особливості пізніх недоношених дітей (35-36 тиж). Сучасні принципи виходжування недоношених дітей. Затримка внутрішньоутробного розвитку плода: причини, діагностика, лікування, профілактика. Основні клінічні проблеми: етіологія, чинники ризику, діагностика, лікування, профілактика і прогноз. Особливості вигодовування недоношених дітей. Невідкладна допомога.

Тема 7. Створення оптимального середовища для виходжування передчасно народжених дітей. Метод Кенгуру - допомога, орієнтована на родину.

Практичні аспекти впровадження методу «Кенгуру», переваги методу, основні його складові.

Тема 8. Диференційна діагностика і лікування захворювань легень у новонароджених.

Епідеміологія. Оцінювання типу і важкості дихальних розладів. Диференційна діагностика. Основні ускладнення. Сучасні підходи до лікування. Акушерська профілактика.

Тема 9. Методи дихальної підтримки новонароджених.

Сучасні рекомендації щодо дихальної підтримки новонароджених та методи її проведення.

Тема 10. Найбільш поширені природжені аномалії у новонароджених: диференційна діагностика і принципи лікування.

Аномалії дихальної, травної і сечовидільної системи у новонароджених. Тератоми й інші утворення. Диференційна діагностика. Тактика диференційованої початкової допомоги після народження. Мультидисциплінарні підходи до лікування.

Тема 11. Критичні природжені вади серця – діагностика і тактика ведення пацієнтів.

Сучасні можливості пренатальної та ранньої постнатальної діагностики критичних вад серця. Шляхи корекції, прогноз.

Тема 12. Внутрішньоутробні і перинатальні інфекції у новонароджених: диференційна діагностика, лікування і профілактика.

Диференціальна діагностика внутрішньоутробних і перинатальних інфекцій у новонароджених. Акушерська профілактика ранніх бактеріальних, вірусних і протозойних інфекцій. Постнатальна діагностика, лікування і прогноз. Інфекційні захворювання шкіри та підшкірної основи, захворювання пуповини, пупкової ранки та пупкових судин. Сепсис новонароджених. Інфекції, пов'язані з наданням медичної допомоги у сучасній перинатальній медицині. Диференційна діагностика, лікування, профілактика і прогноз.

Тема 13. Диференційна діагностика жовтяниць у новонароджених.

Етіологія, класифікація і диференційна діагностика жовтяниць у новонароджених. Чинники, що підвищують ризик виникнення жовтяниці у новонароджених і підсилюють токсичну дію білірубіну. Небезпечна жовтяниця. Гемолітична хвороба плода і новонародженого. Профілактика, діагностика, лікування і прогноз. Тактика початкової допомоги новонародженому із жовтяницею. Операція замінного переливання крові. Особливості гіпербілірубінемії у передчасно народжених дітей.

Тема 14. Особливості медичної допомоги новонародженим від багатоплодових вагітностей.

Специфічні медичні проблеми, які можуть виникати у новонароджених від багатоплодових вагітностей. Значення зиготності та хоріальності. Дискордантний внутрішньоутробний ріст, синдром фето-фетальної трансфузії, послідовність анемія-поліцитемія, аномалії розвитку, пов'язані з багатопліддям. Диференціальна діагностика, тактика допомоги після народження, прогноз.

Тема 15. Лікувальна гіпотермія (види лікувальної гіпотермії, показання та протипоказання до проведення, методика проведення, моніторинг пацієнта під час лікувальної гіпотермії, ускладнення).

Сучасні рекомендації щодо застосування лікувальної гіпотермії (ЛГ). Протоколи проведення ЛГ та її застосування в закладах неонатальної допомоги з можливостями мультидисциплінарного догляду та наявності відповідних ресурсів для проведення комплексного моніторингу та лікування.

Тема 16. Сучасні аспекти профілактики ВІЛ інфекції у новонароджених.

Стандарт медичної допомоги «Профілактика передачі ВІЛ від матері до дитини». Антенатальна охорона плода; дотестове та післятестове консультування; обстеження вагітних на ВІЛ;

антиретровірусна профілактика та лікування вагітної, роділлі, породіллі та новонародженого; безпечні пологи, обстеження новонароджених на ВІЛ; безпечне вигодовування.

Змістовий розділ 2. Диференціальна діагностика найбільш поширених захворювань у дітей раннього та старшого віку. Невідкладна допомога при основних невідкладних станах

Тема 17. Диференційна діагностика пневмонії у дітей. Гостра респіраторна хвороба COVID-19 у дітей. Сучасні аспекти лікування. Ускладнення пневмоній.

Провідні клінічні симптоми та синдроми при різних клінічних варіантах та ускладненнях перебігу пневмонії у дітей. Проблеми гострої респіраторної хвороба COVID-19 у дітей на сучасному етапі. Дані лабораторних та інструментальних досліджень при різних клінічних варіантах пневмонії. Диференційна діагностика пневмонії, бронхіту та бронхіоліту у дітей. Встановлення попереднього та клінічного діагнозів. Тактика ведення хворого при різних клінічних варіантах перебігу пневмонії. Профілактика та диспансерне спостереження.

Тема 18. Сучасні аспекти антибіотикотерапії у дітей

Лікувальні можливості антибіотикотерапії. Групи антибактеріальних препаратів. Типи дії антибіотиків. Фармакокінетика, фармакодинаміка. Показання та протипоказання з врахування віку дитини та супутньої патології.

Тема 19. Диференціальна діагностика синдрому бронхіальної обструкції у дітей. Підходи до лікування синдрому бронхіальної обструкції у дітей.

Провідні клінічні симптоми та синдроми при бронхіальній астмі, бронхіоліті і гострому обструктивному бронхіті у дітей. Особливості перебігу бронхіальної астми у дітей залежно від ступеню тяжкості та рівня контролю. Дані лабораторних та інструментальних досліджень при бронхіальній астмі, бронхіоліті та гострому обструктивному бронхіті та їх ускладненнях. Диференційна діагностика бронхіальної астми та синдрому бронхіальної обструкції на тлі гострих респіраторних захворювань у дітей різного віку. Тактика ведення хворого при різних клінічних варіантах перебігу бронхообструктивного синдрому та його ускладненнях у дітей. Надання невідкладної допомоги при приступі ядухи та важкому приступі астми. Профілактика бронхіальної астми та синдрому бронхіальної обструкції на тлі гострих респіраторних захворювань у дітей різного віку.

Тема 20. Спадкові, природжені та хронічні захворювання бронхолегеневої системи у дітей – принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування.

Провідні клінічні симптоми та синдроми при хронічному бронхіті, бронхоектатичній хворобі, спадкових та вроджених захворюваннях бронхолегеневої системи. Дані лабораторних та інструментальних досліджень при хронічному бронхіті, бронхоектатичній хворобі, спадкових та вроджених захворюваннях бронхолегеневої системи та їх ускладненнях. Диференційна діагностика хронічних, спадкових та вроджених захворювань бронхолегеневої системи у дітей. Тактика ведення хворого при спадкових, природжених та хронічних захворюваннях бронхолегеневої системи та їх ускладненнях у дітей.

Тема 21. Диференціальна діагностика запальних та незапальних захворювань серця у дітей. Лікування хронічної серцевої недостатності.

Клінічні варіанти перебігу та ускладнення міокардиту, ендокардиту, перикардиту, кардіоміопатій, вроджених та набутих вад серця у дітей. Дані лабораторних та інструментальних досліджень при міокардиті, ендокардиті, перикардиті, кардіоміопатіях, вроджених та набутих вадах серця у дітей. Клінічні прояви серцевої недостатності у дітей різних вікових груп. Диференційна діагностика при запальних та незапальних захворюваннях системи кровообігу у дітей. Тактика ведення хворого при міокардиті, ендокардиті, перикардиті, кардіоміопатіях, вроджених та набутих вадах серця у дітей. Надання невідкладної допомоги при гострій серцевій недостатності. Лікування та профілактика хронічної серцевої недостатності.

Тема 22. Диференціальна діагностика системних захворювань сполучної тканини та системних васкулітів у дітей

Провідні клінічні симптоми та синдроми при ювенільному ревматоїдному артриті, системному червоному вовчаку, гострій ревматичній лихоманці, дерматоміозиті, склеродермії, хворобі Кавасаки, вузликівому поліартеріїті та інших системних васкулітах у дітей. Клінічні варіанти перебігу та

ускладнення системних захворювань сполучної тканини та системних васкулітів у дітей. Дані лабораторних та інструментальних досліджень при системних захворюваннях сполучної тканини та системних васкулітах у дітей. Диференційна діагностика системних захворювань сполучної тканини у дітей. Диференційна діагностика артритів у дітей. Тактика ведення хворих при системних захворюваннях сполучної тканини та системних васкулітах у дітей. Первинна та вторинна профілактика гострої ревматичної лихоманки у дітей.

Тема 23. Диференційна діагностика функціональних та органічних захворювань травної системи у дітей.

Провідні клінічні симптоми та синдроми при функціональних захворювань травної системи. Клініко-інструментальні дослідження та диференціальна діагностика. Тактика ведення. Провідні клінічні симптоми та синдроми при органічних захворювань травної системи. Клініко-інструментальні дослідження та диференціальна діагностика. Тактика ведення.

Тема 24. Диференційна діагностика синдрому мальабсорбції у дітей.

Синдром мальабсорбції, клінічні прояви, причини. Сучасні підходи до діагностики синдрому мальабсорбції, тактики лікування. Мультидисциплінарний підхід.

Тема 25. Гельмінтози у дітей.

Проблема гельмінтозів у дітей та сучасному етапі. Поширеність, поліморфізмом клінічних проявів. Сучасні можливості діагностики. Тактика ведення.

Тема 26. Харчова та медикаментозна алергії у дітей

Провідні клінічні симптоми харчової та медикаментозної алергії у дітей. Діагностичний алгоритм: лабораторні, інструментальні методи обстеження, консультації вузьких спеціалістів. Тактика ведення дітей із харчовою та медикаментозною алергією. Надання невідкладної допомоги при кропив'янці, анафілактичному шоці тощо.

Тема 27. Диференційна діагностика захворювань сечової системи у дітей. Невідкладна допомога і лікування дітей з гострою і хронічною нирковою недостатністю

Провідні клінічні симптоми та синдроми при захворюваннях сечової системи (інфекції сечової системи, уретриті, циститі, пієлонефритах, гломерулонефритах), дизметаболічних нефропатіях, спадкових тубулопатіях (фосфат-діабеті, синдромі Дебре-де Тоні-Фанконі, нирковому нецукровому діабеті, нирковому тубулярному ацидозі) та інтерстиціальному нефриті у дітей. Клінічні варіанти перебігу та ускладнення захворювань сечової системи у дітей. Дані лабораторних та інструментальних досліджень при найбільш поширених захворюваннях сечової системи у дітей. Диференційна діагностика найбільш поширених захворювань сечової системи у дітей. Тактика ведення хворої дитини. Покази до біопсії нирок у дітей. Тактика ведення хворої дитини при гострому та хронічному гломерулонефритах. Диспансерне спостереження дітей із гломерулонефритами. Профілактика розвитку хронічних захворювань нирок. Невідкладна допомога при гострій та хронічній нирковій недостатності.

Тема 28. Аномалії сечової системи, що супроводжуються порушенням уродинаміки у дітей.

Аномалії розвитку сечової системи, які призводять до порушення уродинаміки та зумовлюють стаз сечі. Можливі ускладнення, своєчасна діагностика та раціональна лікувальна тактика.

Тема 29. Медичне спостереження дітей перших трьох років життя в поліклініці.

Порядок проведення обов'язкових профілактичних оглядів дитини віком до трьох років. Раціональне вигодовування та харчування дитини віком до трьох років. Оцінка фізичного та психомоторного розвитку дитини до трьох років. Тактика лікаря загальної практики при порушенні фізичного та нервово-психічного розвитку дітей перших трьох років життя. Принципи ефективного консультування. Диференційна діагностика та профілактика найбільш поширених дефіцитних станів (рахіт, залізодефіцитна анемія) у дітей раннього віку. Профілактичні щеплення дітей до трьох років.

Тема 30. Харчування дітей перших 3-ох років життя: надходження вітамінів та макро- та мікронутрієнтів з харчовими продуктами.

Раціональне вигодовування та харчування дитини віком до трьох років. гіповітамінози у дітей: клінічні прояви, способи діагностики та корекції.

3. Структура навчальної дисципліни

Тема	Лекції	Практичні заняття	СРС
Змістовий розділ 1. Диференціальна діагностика найбільш поширених захворювань неонатального періоду			
Тема 1. Медична допомога здоровому новонародженому в акушерському стаціонарі		6	3
Тема 2. Асфіксія новонароджених і перинатальні ураження ЦНС: профілактика, диференційна діагностика і принципи лікування		6	3
Тема 3. Реанімаційна допомога новонародженим дітям		6	3
Тема 4. Диференційна діагностика найбільш поширених пологових травм у новонароджених		6	3
Тема 5. Судоми у новонароджених: диференційна діагностика і принципи лікування			3
Тема 6. Виходжування передчасно народжених і маловагових дітей – сучасні пріоритети		6	3
Тема 7. Створення оптимального середовища для виходжування передчасно народжених дітей. Метод Кенгуру - допомога, орієнтована на родину			3
Тема 8. Диференційна діагностика і лікування захворювань легень у новонароджених		6	3
Тема 9. Методи дихальної підтримки новонароджених			3
Тема 10. Найбільш поширені природжені аномалії у новонароджених: диференційна діагностика і принципи лікування			3
Тема 11. Критичні природжені вади серця – діагностика і тактика ведення пацієнтів			3
Тема 12. Внутрішньоутробні і перинатальні інфекції у новонароджених: диференційна діагностика, лікування і профілактика		6	3
Тема 13. Диференційна діагностика жовтяниць у новонароджених		6	3
Тема 14. Особливості медичної допомоги новонародженим від багатоплодових вагітностей			3
Тема 15. Лікувальна гіпотермія (види лікувальної гіпотермії, показання та протипоказання до проведення, методика проведення, моніторинг пацієнта під час лікувальної гіпотермії, ускладнення)			3
Тема 16. Сучасні аспекти профілактики ВІЛ інфекції у новонароджених			3
Змістовий розділ 2. Диференціальна діагностика найбільш поширених захворювань у дітей раннього та старшого вік. Невідкладна допомога при основних невідкладних станах			
Тема 17. Диференційна діагностика пневмонії у дітей. Гостра респіраторна хвороба COVID-19 у дітей. Сучасні аспекти лікування. Ускладнення пневмоній. Невідкладна допомога при гострій дихальній недостатності у дітей		6	3
Тема 18. Сучасні аспекти антибіотикотерапії у дітей			3
Тема 19. Диференціальна діагностика синдрому бронхіальної обструкції у дітей. Підходи до лікування синдрому бронхіальної обструкції у дітей		6	3
Тема 20. Спадкові, природжені та хронічні захворювання бронхолегеневої системи у дітей – принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування			3
Тема 21. Диференціальна діагностика запальних та незапальних захворювань серця у дітей. Лікування хронічної серцевої недостатності		6	3
Тема 22. Диференціальна діагностика системних захворювань сполучної тканини та системних васкулітів у дітей			3

Тема 23. Диференційна діагностика функціональних та органічних захворювань травної системи у дітей		6	3
Тема 24. Диференційна діагностика синдрому мальабсорбції у дітей			3
Тема 25. Гельмінтози у дітей			3
Тема 26. Харчова та медикаментозна алергії у дітей		6	3
Тема 27. Диференційна діагностика захворювань сечової системи у дітей. Невідкладна допомога і лікування дітей з гострою хронічною нирковою недостатністю		6	3
Тема 28. Аномалії сечової системи що супроводжуються порушенням уродинаміки у дітей			3
Тема 29. Медичне спостереження дітей перших трьох років життя в поліклініці.		6	3
Тема 30. Харчування дітей перших 3-ох років життя: надходження вітамінів та макро- та мікронутрієнтів з харчовими продуктами			3
Підсумковий контроль	Залік		
Всього: кредитів ECTS – 6; годин – 180; з них:	-	90	90

CPC- самостійна робота студента;

4. Тематичний план лекцій - навчальним планом лекції не передбачені (наказ №1010-від 16.03.2023 р.).

5. Тематичний план практичних занять

№ з.п.	ТЕМА	К-сть год.
1	Медична допомога здоровому новонародженому в акушерському стаціонарі	6
2	Асфіксія новонароджених і перинатальні ураження ЦНС: профілактика, диференційна діагностика і принципи лікування	6
3	Реанімаційна допомога новонародженим дітям	6
4	Диференційна діагностика найбільш поширених пологових травм у новонароджених	6
5	Виходжування передчасно народжених і маловагових дітей – сучасні пріоритети	6
6	Диференційна діагностика і лікування захворювань легень у новонароджених	6
7	Внутрішньоутробні і перинатальні інфекції у новонароджених: диференційна діагностика, лікування і профілактика	6
8	Диференційна діагностика жовтяниць у новонароджених	6
9	Диференційна діагностика пневмонії у дітей. Гостра респіраторна хвороба COVID-19 у дітей. Сучасні аспекти лікування. Ускладнення пневмоній	6
10	Диференційна діагностика синдрому бронхіальної обструкції у дітей. Підходи до лікування синдрому бронхіальної обструкції у дітей	6
11	Диференціальна діагностика запальних та незапальних захворювань серця у дітей. Лікування хронічної серцевої недостатності	6
12	Диференційна діагностика функціональних та органічних захворювань травної системи у дітей	6
13	Харчова та медикаментозна алергії у дітей	6
14	Диференційна діагностика захворювань сечової системи у дітей. Невідкладна допомога і лікування дітей з гострою хронічною нирковою недостатністю	6
15	Медичне спостереження дітей перших трьох років життя в поліклініці	6
	Всього:	90

6. Тематичний план самостійної роботи студентів

№ з.п.	ТЕМА	К-сть год.	Вид контролю
--------	------	------------	--------------

1	Створення оптимального середовища для виходжування передчасно народжених дітей. Метод Кенгуру - допомога, орієнтована на родину	3	Поточний контроль на практичних заняттях
2	Судоми у новонароджених: диференційна діагностика і принципи лікування	3	
3	Лікувальна гіпотермія (види лікувальної гіпотермії, показання та протипоказання до проведення, методика проведення, моніторинг пацієнта під час лікувальної гіпотермії, ускладнення)	3	
4	Критичні природжені вади серця – діагностика і тактика ведення пацієнтів	3	
5	Найбільш поширені природжені аномалії у новонароджених: диференційна діагностика і принципи лікування	3	
6	Методи дихальної підтримки новонароджених	3	
7	Сучасні аспекти профілактики ВІЛ інфекції у новонароджених	3	
8	Особливості медичної допомоги новонародженим від багатоплодових вагітностей	3	
9	Сучасні аспекти антибіотикотерапії у дітей	3	
10	Спадкові, природжені та хронічні захворювання бронхолегеневої системи у дітей – принципи діагностики, диференційної діагностики та лікування	3	
11	Диференціальна діагностика системних захворювань сполучної тканини та системних васкулітів у дітей	3	
12	Диференційна діагностика синдрому мальабсорбції у дітей	3	
13	Гельмінтози у дітей	3	
14	Аномалії сечової системи що супроводжуються порушенням уродинаміки у дітей	3	
15	Харчування дітей перших 3-ох років життя: надходження вітамінів та макро- та мікронутрієнтів з харчовими продуктами	3	
16	Підготовка до практичних занять	45	
	Всього	90	

7. Індивідуальні завдання

Навчальним планом індивідуальні завдання не передбачені (наказ №1010-від 16.03.2023 року).

8. Методи навчання

Практичні заняття за методикою організації є клінічними, спрямовані на контроль засвоєння теоретичного матеріалу, вдосконалення практичних вмінь та навичок з попередніх років навчання, а також уміння аналізувати й застосовувати одержані знання для вирішення складних практичних завдань. Практичні заняття в основному проводяться в дитячих відділеннях клінічних баз кафедри.

Кожне заняття розпочинається з тестового контролю з метою оцінки вихідного рівня знань і визначення ступеня готовності студентів до заняття. Викладач визначає мету заняття та створює позитивну пізнавальну мотивацію; відповідає на запитання студентів, які виникли під час СРС за темою заняття.

Основний етап заняття полягає у практичній роботі студента біля ліжка хворого. Викладач із студентами здійснюють обхід хворих. Студенти оглядають хворих дітей, збирають анамнез, обстежують їх, виконують діагностичні маніпуляції тощо. Контроль основного етапу заняття проводиться шляхом оцінки виконання студентом практичних навичок, вміння розв'язувати нетипові ситуаційні завдання. Викладач обговорює і дає пояснення, підкреслює особливості перебігу захворювання у конкретної дитини, націлює на більш раціональне проведення тієї чи іншої методики обстеження тощо.

На заключному етапі заняття для оцінки засвоєння студентом теми йому пропонується дати відповідь на ситуаційні задачі. Викладач підводить підсумки заняття, дає студентам завдання для самостійної роботи, вказує на вузлові питання наступної теми і пропонує список рекомендованої літератури для самостійного опрацювання.

Контроль виконання самостійної роботи, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті.

Під час освоєння дисципліни використовуються наступні навчальні технології, способи передачі та засвоєння знань, умінь та навичок:

- клінічне практичне заняття
- імітаційні технології
- рольові навчальні ігри
- кейс-методи
- мультимедійні презентації
- навчальні відеоматеріали.

9. Методи контролю

Методи та форми контролю та система оцінювання здійснюються відповідно до вимог програми дисципліни та інструкцій щодо системи оцінювання навчальної діяльності студентів при Європейській кредитно-трансферній системі організації навчального процесу, затвердженої МОЗ України (лист МОЗ України № 08.01-47/10395 від 15.04.2014 р.).

Під час оцінювання знань студентів перевага надається стандартизованим методам контролю: тестування (письмове), структуровані письмові роботи, стандартизований за методикою виконання контроль практичних навичок, робота із стандартною медичною документацією.

- **Види контролю** – поточний
- **Форма підсумкового контролю** – залік
- **Критерії оцінювання** (поточний контроль, підсумковий контроль).

10. Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння студентами навчального матеріалу.

Форми проведення поточного контролю:

- Тестові завдання
- Оцінка практичних вмінь та навичок
- Складні ситуаційні задачі

10.1 Оцінювання поточної навчальної діяльності.

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за **4-ри бальною** (традиційною) шкалою з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені навчальною програмою. Студент має отримати оцінку з кожної теми. Студент має отримати оцінку з кожної теми для подальшої конвертації оцінок у бали за багатобальною (200-бальною) шкалою.

Форми оцінювання поточної навчальної діяльності стандартизовані і включають контроль теоретичної та практичної підготовки.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретних цілей з кожної теми. Традиційні оцінки виставляються в журналі успішності студента під час практичних занять. Практичні заняття під час вивчення модуля “Педіатрія” є структурованими і передбачають комплексне оцінювання усіх видів навчальної діяльності (навчальних завдань), які студенти виконують під час практичного заняття:

- Студент відповідає на 10 тестів (тести за темою заняття, формат А).
- Відповідає на стандартизовані запитання, знання яких необхідні для розуміння поточної теми.
- Демонструє знання та вміння практичних навичок відповідно до теми практичного заняття
- Вирішує ситуаційну задачу за темою заняття

Критерії оцінки поточної навчальної діяльності.

Відмінно («5») – студент правильно відповів на 90-100% тестів формату А (з бази даних «Крок-2»).

Правильно, чітко, логічно відповідає на всі стандартизовані питання поточної теми.

Тісно пов'язує теорію з практикою та демонструє правильне виконання практичних навичок. Вільно читає результати аналізів, володіє методами обстеження хворого.

Проводить диференційну діагностику.

Вирішує ситуаційні задачі підвищеної складності, вміє узагальнити матеріал.

Добре («4») - студент правильно відповів на 70-89% тестів формату А (з бази даних «Крок-2»).

Правильно і по суті відповідає на всі стандартизовані питання поточної теми. Демонструє виконання (знання) практичних навичок. Правильно використовує теоретичні знання для вирішення практичних завдань, диференційну діагностику.

Вміє вирішувати легкі та середньої складності ситуаційні задачі. Володіє необхідними практичними навиками та прийомами їх виконання в обсязі, що перевищує необхідний мінімум.

Задовільно («3») - студент правильно відповів на 50-69% тестів формату А (з бази даних «Крок-2»).

Неповно, за допомогою додаткових запитань, відповідає на всі стандартизовані питання поточної теми. Не може самостійно побудувати чітку, логічну відповідь. Під час відповіді та демонстрації практичних навичок робить помилки. Вирішує лише найлегші ситуаційні задачі. Володіє лише обов'язковим мінімумом методів дослідження.

Незадовільно («2») - студент правильно відповів на 50% тестів формату А.

Не знає матеріалу поточної теми, не може побудувати логічну відповідь, не відповідає на додаткові запитання, не розуміє змісту матеріалу. Під час відповіді і демонстрації практичних навичок робить значні, грубі помилки.

Оцінювання самостійної роботи студентів по підготовці до аудиторних практичних занять здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті.

11. Форма підсумкового контролю успішності навчання

Форма підсумкового контролю – **залік**

Полягає в оцінці засвоєння студентів навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним навчального плану з дисципліни «Педіатрія».

Методи контролю стандартизовані та включають контроль теоретичної та практичної підготовки.

До підсумкового контролю допускаються студенти:

- які виконали всі види робіт, завдань, передбачених навчальним планом на семестр відповідно до навчальної дисципліни;
- відвідали всі заняття, передбачені навчальним планом;
- відпрацювали пропущені заняття;
- набрали за поточну успішність кількість балів, не меншу за мінімальну.

Для студентів, яку пропустили навчальні заняття заняття дозволяється із **дозволу декана** відпрацювати академічну заборгованість до певного визначеного терміну в межах семестру.

Залік проводиться після закінчення вивчення дисципліни (на останньому занятті).

Залік виставляють викладачі, які проводили практичні та інші заняття в навчальній групі.

Залік отримують студенти, якщо середній бал з оцінок за поточну успішність впродовж семестру становить не менше «3» (120 балів за 200-бальною шкалою).

Запис вноситься у залікову книжку студента та заліково-екзаменаційну відомість.

12. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти:

Для дисциплін формою підсумкового контролю яких є залік:

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за 4-ри бальною (національною) шкалою під час вивчення дисципліни , шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \frac{CA \times 200}{5}$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою.

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються заліком

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200	4.45	178	3.92	157	3.37	135
4.97	199	4.42	177	3.89	156	3.35	134
4.95	198	4.4	176	3.87	155	3.32	133
4.92	197	4.37	175	3.84	154	3.3	132
4.9	196	4.35	174	3.82	153	3.27	131
4.87	195	4.32	173	3.79	152	3.25	130
4.85	194	4.3	172	3.77	151	3.22	129
4.82	193	4.27	171	3.74	150	3.2	128
4.8	192	4.24	170	3.72	149	3.17	127
4.77	191	4.22	169	3.7	148	3.15	126
4.75	190	4.19	168	3.67	147	3.12	125
4.72	189	4.17	167	3.65	146	3.1	124
4.7	188	4.14	166	3.62	145	3.07	123
4.67	187	4.12	165	3.57	143	3.02	121
4.65	186	4.09	164	3.55	142	3	120
4.62	185	4.07	163	3.52	141	Менше 3	Недостатньо
4.6	184	4.04	162	3.5	140		
4.57	183	4.02	161	3.47	139		
4.52	181	3.99	160	3.45	138		
4.5	180	3.97	159	3.42	137		
4.47	179	3.94	158	3.4	136		

Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ECTS, так і в 4-бальну шкалу. Бали шкали ECTS у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Бали студентів, які навчаються за однією спеціальністю, з урахуванням кількості балів, набраних з дисципліни ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10% студентів
B	Наступні 25% студентів
C	Наступні 30% студентів
D	Наступні 25% студентів
E	Наступні 10% студентів

Ранжування з присвоєння оцінок “A”, “B”, “C”, “D”, “E” проводиться для студентів даного курсу, які навчаються зв однією спеціальністю і успішно завершили вивчення дисципліни. Студенти, які одержали оцінку FX, F (“2”) не вносяться до списку студентів, що ранжуються. Студенти з оцінкою FX після переСкладання автоматично отримують бал “E”.

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	2

Оцінка ECTS у традиційну шкалу не конвертується, оскільки шкала ECTS та 4-ри бальна шкала незалежні.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студента перевіряються статистичними методами (коефіцієнт кореляції між ECTS та оцінкою за національною шкалою).

13. Методичне забезпечення

- Робоча програма дисципліни
- Тематичні плани практичних занять та самостійної роботи студентів
- Методичні вказівки до практичного заняття для студентів
- Методичні вказівки до практичного заняття для викладачів
- Методичні матеріали, що забезпечують самостійну роботу студента
- Тестові та контрольні завдання до практичних занять
- Ситуаційні задачі до практичних занять
- Перелік стандартизованих за методикою виконання практичних навичок

14. Рекомендована література

Основна (базова)

1. Основи педіатрії за Нельсоном: переклад 8-го англ. вид. : у 2 т. Т. 1 / К.Дж. Маркданте, Р.М. Клігман ; наук. ред. перекладу В.С. Березенко, Т.В. Починок. - К. : ВСВ «Медицина», 2019. - XIV, 378 с
2. Nelson textbook 21th Edition by Robert M. Kliegman, MD, Richard E. Behrman, MD, Hal B. Jenson, MD and Bonita F. Stanton, MD. Видавництво: SAUNDERS. 2019. – 4264 p.
3. Педіатрія: підручник для студ. вищих мед. навч. Закладів IV рівня акред./ За ред. проф. О.В.Тяжкої - Вінниця „Нова Книга”, 2018. – 1152 с.
4. Харчування дітей перших років життя (0-23 місяців) : клінічна настанова /Катілов О.В., Ванзар А.В., Белоусова О.О.- Вінниця: Нова Книга, 2019.-64с.

Допоміжна

1. Державний формуляр лікарських засобів. ДП «Державний експертний центр МОЗ України». - Випуск дванадцятий. – К. 2020.
2. Міжнародна класифікація хвороб і причин смерті, 10-й перегляд (МКХ-10). Версія 2019 р.
3. Уніфікований клінічний протокол екстреної, первинної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги. Медикаментозна алергія, включаючи анафілаксію (№ 916 від 30.12.2015 р.).
4. Новий клінічний протокол «Екстрена медична допомога: догоспітальний етап». Наказ МОЗ України від 05.06.2019 № 1269 "Про затвердження та впровадження медикотехнологічних документів зі стандартизації екстреної медичної допомоги".

15. Інформаційні ресурси

1. Навчальний електронний посібник. Вибрані питання практичних навичок з педіатрії (студенти – студентам). Няньковський С.Л., Беш Л.В., Мацюра О.І., Возняк А.В. 2016 <https://www.youtube.com/watch?v=Kl3bDKGhOAO>
2. https://emedicine.medscape.com/pediatrics_general
3. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/>
4. Всесвітня організація охорони здоров'я <https://www.who.int/>
5. Міністерство охорони здоров'я України <https://moz.gov.ua/>
6. Накази МОЗ <http://www.moz.gov.ua/ua/portal/>
7. Українська Академія Педіатричних спеціальностей <https://www.uaps.org.ua/>
9. Американська академія педіатрів <https://www.aap.org/en-us/Pages/Default.aspx>
10. <http://www.generalpediatrics.com/>
11. American Diabetes Association Standards of Medical Care in Diabetes http://care.diabetesjournals.org/content/41/Supplement_1/S1
12. Навчальний електронний посібник. Особливості бронхоскопічних змін при різних патологіях: навчальний електронний посібник. Беш Л.В., Мацюра О.І. – 2017
Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=X5zluEvabUQ>

13. Навчальний електронний посібник. Відеобронхоскопія в педіатричній практиці. Беш Л.В., Мацюра О.І. – 2017 Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=panBXh2zC1Q>.